

10.3.2006

Til medlemmerne af Folketingets Enerkipolitiske Udvalg

Du har muligvis med rette undret dig over i Politiken i går (9.3.2006) at kunne læse, at jeg/Greenpeace - som kommentar til EU Kommissionens grønbog om energi - er citeret for at udtale mig om NØDLAGRE.

Det har jeg ikke - og Politikens journalist har også undskyldt, at jeg er fejlciteret. Det jeg udtalte mig om til Politikens journalist var kritik af CO2-LAGRING FRA KULKRAFTVÆRKER. Jeg har derfor bedt om, at få optaget nedenstående læserbrev/indlæg om, hvad jeg faktisk sagde til journalisten.

Mvh
Tarjei Haaland
Greenpeace

Kære Debat-redaktion!

Efter fremsendelse af mail til Pola Rojan, hvori jeg påpeger, at jeg er blevet forkert citeret og beder om korrektion, fremsendes hermed et læserbrev desangående, som jeg beder om må blive optaget hurtigst muligt.

Mvh
Tarjei Haaland
Klima- og energimedarbejder
Greenpeace

Læserbrev eller indlæg:

Greenpeace udtalte sig om CO2-lagring - ikke om EU nødlagre

Tarjei Haaland
Greenpeace

Af for mig uforståelige grunde er jeg i af Politikens journalist i artiklen "EU: Fælles energipolitik - straks" fra 9. marts 2006 citeret for at udtale mig om NØDLAGRE, hvor det jeg i et interview dagen før overfor journalisten kritiserede var CO2-LAGRING i.f.m. kulkraftværker (det som i EU Kommissionens grønbog om energi kaldes "carbon capture and geologic storage/sequestration").

Følgende afsnit i artiklen er derfor totalt misvisende:

"...og han hæfter sig ved kommissionens forslag om, at EU-landene i højere grad skal opbygge nødlagre, så man kan komme hinanden til undsætning, hvis der skulle udbryde energikriser. Det kan praktisk slet ikke lade sig gøre endnu, forklarer han. "Ideen er ikke blevet dokumenteret i praksis. For man har ikke teknologien til at udføre det. I følge FN's klimapanel kan det først få praktisk betydning efter 2050", siger Tarjei Haaland".

Hvad jeg sagde var, at CO2-lagring i forbindelse med kulkraftværker - som EU-Kommissionen taler om - vil blive en dyr, end-of-pipe teknologi, at den endnu ikke er afprøvet i fuldskala, at der nok går 10-20 år, før dette eventuelt vil kunne realiseres (bl.a. grundet langvarigt research-, dokumentations- og overvågningarbejde for nogenlunde at sikre, at CO2 forbliver nede i undergrunden), og at FN's klimapanel mener, at denne teknologi først vil komme til at betyde noget klimamæssigt efter 2050. Jeg forklarede også, at CO2-udskillelsen fra et kulkraftværk vil betyde, at der skal bruges op til 40 % mere kul til samme elproduktion - og at CO2-lagring fra kulkraftværker derfor er det modsatte af energibesparelser og fører til fortsat og øget brug af fossil energi.

Desuden påpegede jeg, at der kun var nogenlunde økonomisk realisme i CO2-lagring fra kulkraftværker, hvis CO2-lagring kombineres med udpresning af mere olie fra eksisterende oliefelter (enhanced oil recovery). Men at der i så tilfælde ville blive tale om, at 1 ton nedpumpet CO2 i snit vil kunne presse 0,6 ton extra olie ud - olie, som når den afbrændes, medfører et CO2-udslip på 2 tons! Endeligt sagde jeg, at denne tekniske fix-teknologi vil tage penge, ressourcer og politisk opmærksomhed væk fra implementering af energibesparelser, energieffektivisering og vedvarende energi, som er de helt dominerende virkemidler til at, EU kan opfylde sin del af et globalt mål om at holde den gennemsnitlige globale temperaturstigning under 2 grader i.f.t. førindustrielt tid. Og som derfor efter vores mening bør være hovedelementerne i "En europæisk strategi for bæredygtig, konkurrencedygtig og sikker energi".

Politiken d. 9.3.2006

EU: Fælles energipolitik - straks

EU skal have en strategisk energipolitik, mener EU-kommissionen i sin nye grønne bog. Udspillet er for uambitiøst, siger kritikere.

Af Pola Rojan, Bruxelles

Hvis ikke EU tager fat nu, vil hele 70 procent af vores samlede energiforbrug om tyve år være afhængig af importen fra regioner som Mellemøsten og Rusland.

Dette er baggrunden for EU-kommissionens energiudspil, der lægger op til at ruste unionen til en fremtid, hvis energisituation ser langt fra sikker og stabil ud.

I dag er det 'blot' 50 procent af vores energi, der kommer fra lande uden for EU's grænser. Men det er netop problemet, mener kommissionsformand José Manuel Barroso og

energikommissær Andris Piebalgs, der i går præsenterede grønbogen - EU-landene er simpelthen for sårbare.

På pressemødet understregede kommissionsformanden kraftigt, at kun en fælles indsats i form af en strategisk, paneuropæisk energipolitik kan løse de problemer, EU står over for.

»Er I villige til at forlade de 25 forskellige, isolerede tilgange og træde op på en fælles europæisk platform?«, spurgte Barroso henvendt til medlemslandenes regeringer.

Og netop energipolitikken står højt på EU's dagsorden i den kommende tid.

Diffuse målsætninger

Unionens energiministre mødes 14. marts på baggrund af grønbogen. Og på et topmøde mellem EU-landenes stats- og regeringschefer 23. marts vil man fortsætte diskussionen på højeste sted.

Men EU-kommissionens udspil lever slet ikke op til de store armbevægelser, mener mange kritikere.

Det er især manglen på klare målsætninger, samt et alt for uambitiøst fokus på vedvarende energikilder, som dæmper begejstringen omkring udspillet.

Blandt kritikerne er næstformanden i Europaparlamentets ener giudvalg, Britta Thomsen (S), der overordnet er skuffet over den tyve sider lange grønbog. Hvis ikke der er konkrete målsætninger, er det ikke bindende, og så er det langt fra givet, at man når i mål, mener hun.

»Vi skal jo frigøre os fra ustabile samarbejdspartnere i Mellemøsten, og olien bliver jo ikke ved i al evighed. Og vi kan kun blive mindre afhængige af import af energi, hvis vi satser på den vedvarende slags«, siger Britta Thomsen.

Tarjei Haaland er energiekspert ved Greenpeace, og han hæfter sig ved kommissionens forslag om, at EU-landene i højere grad skal opbygge nødlagre, så man kan komme hinanden til undsætning, hvis der skulle udbrude energikriser.

Det kan praktisk slet ikke lade sig gøre endnu, forklarer han.

»Idéen er ikke blevet dokumenteret i praksis. For man har ikke teknologien til at udføre det. Ifølge FN's klimapanel kan det først få praktisk betydning efter 2050«, siger Tarjei Halland.

Også han er utilfreds med kommissionens ambitionsniveau og manglen på entydige deadlines. »Jeg savner noget juridisk bindende, ellers er der fare for, at landene ikke vil leve op til det. Kommissionen burde være lidt mere ambitiøs på medlemslandenes vegne. Hvis man sigter for lavt, ender man også på et lavt sted«, siger Halland.

Konfronteret med grønbogens påfaldende mangel på målsætninger sagde kommissionsformand Barroso ved pressemødet, at det var forkert at forvente en klar tidstabel.

»Dette er en grønbog, det er ikke et direktiv eller et formelt kommuniké. Så det er ikke et udtryk for lave ambitioner - vi vil blot involvere medlemslandene i diskussionen«, sagde Barroso ved gårsdagens præsentation.

Her gentog han sit synspunkt om, at løsningen af Europas energiproblemer afhænger af den politiske vilje, medlemslandene kan mønstre.

Ny chance for a-kraft

Venstres gruppeformand i Europaparlamentet, Karin Riis-Jørgensen, der længe har savnet en energidebat i EU, er glad for, at der nu kommer nogle forslag på bordet. »Nu skal man jo ikke hele tiden finde håret i suppen. Kommissionen er endelig kommet på banen og foreslår videreudviklingen af en lang række alternative energikilder som for eksempel vedvarende energi, men vi skal også have en fordomsfri diskussion af atomkraft som en løsning«, siger Karin Riis-Jørgensen, der også er glad for, at kommissionen lægger op til mere fri konkurrence på det europæiske energimarked.
pola.rojan@pol.dk

Fakta: Grønbogen

EU-kommissionens energiudspil

Den såkaldte grøn bog er EU-kommissionens forslag til, hvordan EU skal møde fremtidens energiudfordringer. Kommissionen peger på en række konkrete punkter: Medlemslandene skal være solidariske med hinanden og være bedre til at lagre energi, så man kan dele ud til andre EU-lande i tilfælde af knaphed.

EU skal sprede sit energiforbrug ud på flere forskellige typer, så man ikke er for afhængig af for eksempel olieimport.

Der skal i langt højere grad gøres brug af vedvarende ressourcer, som for eksempel solenergi og bioenergi.

EU skal lære at tænke i kollektive energiløsninger på europæisk plan, frem for at lade det være op til nationalstaterne.

Der skal etableres et centralt råd, som varetager EU's eksterne, fælles energiinteresser og er i dialog med vigtige leverandører som Rusland og OPEC.